

ALMA

Ik zal Dr. Vermeulen morgen laten komen.

DOLF

Dat gaan we niet doen.

Alma kijkt hem vragend aan.

DOLF (CONT'D)

We kunnen niet zomaar aan iedereen laten weten dat hij terug is, he.

(beat)

Wat gaan de mensen zeggen?

ALMA

Dat kan me nu niet schelen, Dolf.

DOLF

Neen? Wat heeft die meegemaakt Alma? Weet gij het?

(beat)

Hoeveel man heeft hij neergelegd? Met dat mes van hem? Ge hebt het zelf gezien.

ALMA

(fluistert)

Dolf.

DOLF

En daarbij, niemand staat te springen dat hij terug is. Of zijt ge vergeten waarom hij in de eerste plaats is vertrokken.

Alma incasseert.

DOLF (CONT'D)

Dat dacht ik al.

Dolf gooit zijn peuk met een boog in de gootsteen en loopt de keuken uit.

DOLF (O.C.) (CONT'D)

Geen woord. Tegen niemand.

Alma zet de kraan open om de smeulende peuk te doven.

9

INT. OVERLOOP/KAMER RENÉ - NACHT

9

Noël gaat de trap op en passeert de kamer van René. Hij kijkt naar zijn broer die slaapt, de dons ligt naast zijn lichaam alsof René zich er van wilde ontdoen.

Noël gaat muisstil naar binnen. Op de rug van René ziet hij striemen, littekens en blauwe plekken.

Hij maakt een klein kruisje en strekt zijn arm voorzichtig uit om ze aan te raken.

Maar René schiet wakker en grijpt de arm van zijn broer. In één ruk draait hij Noël om en slaat hem met zijn hoofd tegen de muur.

Noël blijft muisstil, een pijnlijke grimas overheerst zijn gezicht. René's hand klemt zich rond zijn strottenhoofd. Noël's adem stokt.

En dan herkent René zijn broer. Hij lost zijn greep. Noël hapt diep naar adem.

RENÉ

Noël..

(beat)

Ge deed mij schrikken.

NOËL

't Is oké.

René, vermoeid, zet zich terug op zijn bed. Noël kijkt naar de wondes op René's rug.

NOËL (CONT'D)

Hebben ze u daar pijn gedaan?

Noël kijkt de kamer rond en ziet het kapmes naast René's rugzak liggen.

NOËL (CONT'D)

(fluïsterend)

Hebt gij mensen pijn gedaan?

René zwijgt enkele seconden en houdt zijn blik op het kapmes.

RENÉ

Maakt u daar maar geen zorgen over.

Hij steekt het kapmes weg, in zijn rugzak.

NOËL

Waarom zijt ge terug gekomen?

René kijkt Noël aan.

NOËL (CONT'D)

Miste ge thuis?

René twijfelt even en glimlacht.

RENÉ

Sommige dingen.

NOËL

Uw bed? De winkel zeker? Of mama's slasoep!

René lacht met zijn broer. Hij kijkt hem liefdevol aan.

RENÉ
Onder andere.

René wrijft zacht door het haar van zijn broer, die zijn ogen sluit en geniet van de strelingen.

10 INT. PASTORIE LAMANTIJN - DAG 10

Alma strijkt de kazuifel van EERWAARDE LAMANTIJN. Die zit in de fauteuil aan het raam en leest Het Belang van Waregem. Af en toe kijkt hij uit het raam. Daar spit NOËL, in bloot bovenlijf, de tuin.

Alma volgt E.H. zijn blik en laat het strijkijzer te lang staan op dezelfde plek waardoor een vlek ontstaat op de kazuifel. Ze blijft kalm, draait het om en verbergt de vlek.

ALMA
Ze zijn wat vuil precies.

De eerwaarde kijkt niets begrijpend op van zijn krant.

ALMA (CONT'D)
De ramen.
(beat)
Ge kunt er bijna niet door zien.

Eerwaarde Lamantijn voelt zich betrappt en verlegt zijn aandacht naar zijn krant. Hij slaat een pagina om en doet alsof hij wel degelijk aan het lezen was.

E.H.

Hmmm.

ALMA
Is het goed dat wij vandaag wat vroeger stoppen?

De eerwaarde kijkt vluchtig op, tussen het lezen door.

E.H.
Natuurlijk, Alma.

11 EXT. STRAAT - DAG 11

Alma en Noël lopen door het dorp naar huis. Ze passeren de BUURMAN aan zijn brievenbus.

BUURMAN
Ah, Alma. Vroeger gedaan vandaag?

Alma glimlacht flauw.